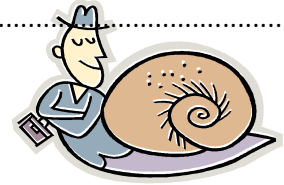

TEOSAMMUL

Heli Pundonen

Tigu tuli maalt linna. Tahtis muuseumis käia. Linna jõudes oli ta üpris üllatunud – majad olid kõrgemad kui puud tema kodumetsas. Ta ajas pea kuklasse ja vahtis kõrgusesse nii et kael kange. Kui ta oli piisavalt passinud, otsustas ta teed ületada. Aeglaselt roomas ta teeservale. Kihutav buss oleks ta peaaegu tuulega kaasa haaranud.

“Tee ületamiseks on sebra!” hõikas mööda kiirustav rebane.

Tigu vaatas ringi, aga mingit sebra ta ei kohanud.

“Andke andeks, kus siin see sebra on, kellega üle tee saab?” päris tigu kõnnitee servas ootavalt oravalt.

“Siinsamas,” vastas orav.

“Mina ei näe teda kusagil,” ütles tigu.

“Siin. Maas. Näe, need triibud ongi sebra,” naeris orav. “Kas sa liiklusreeglitest ei ole midagi kuulnud? Milliselt maalt sina küll pärit oled?”

“Linna lähedalt maalt. Meil ei olegi liiklusreegleid,” vastas tigu. “Ah, et linnas on siis sebra hoopis tänaval maas?”

“Ja-jah!” hõikas orav ja astus sõiduteele, sest süttis roheline tuli.

Tigu silmitses kahtlustavalt rohelist tuld ja hakkas ka liikuma. Kui ta oli juba sebra teise triibuni jõudmas, tuiskas karu kaarikuga temast üle. Juba põles fooris punane tuluke. Tigu tõmbas end ehmunult koja sisse ja lendas nagu litter üle tänava.

“Uhh! Nüüd läks küll napilt,” mõtles tigu. Ta seadis suuna muuseumi poole.

“Ettevaatust, rattarada! Järgi reegleid,” hüüdis paavian ja helistas igaks juhuks rattakella. Tigu ehmus ja katsus teosammul jalgratta eest ära saada.

“Imelik koht see linn. Kogu aeg jään kõigile ette. Igal sammul on mingid reeglid. Lähen parem muruplatsi mööda.”

Ta liikus oma tõtlikul teosammul, võttes vahepeal natuke ka kehakinnitust. Õhtuks jõudiski ta muuseumi ukse taha. Uksest väljus jõehobu.

“Tere, tulin muuseumi ...” alustas tigu vestlust.

“Tere, tere! Aga hiljaks jäite. Kell on juba palju ja muuseum on suletud. Reeglid on sellised,” vastas jõehobu ja keeras muuseumi ukse lukku. “Tulge homme!” kiirustas jõehobu minema.

“Aga ...” tahtis tigu veel midagi küsida, kuid ohkas siis.

“Nii väsitavalt palju reegleid ühe päeva kohta,” mõtles tigu.

“Meil metsas ei ole reegleid. Ainult loodusseadused: sügisel langevad lehed, talvel katab maad lumevaip, kevadel puhkevad pungad, suvel on liiga palav ...”

Ta liikus teosammul tagasi metsa poole, kus ei olnud mingeid üle mõistuse käivaid reegleid.